

Tá bar av hjá ungu kvinnuni, sum annars hevur verið jalig og roynt at fingið tað besta burturúr. Men deyðshóttanin gjørdist ov nógv.

– Eg fór til mammu og babba og vísti teimum tað. Eg minnst ikki ordiliga hvat tey søgdu. Eg minnst ikki so nógv frá tí degnum, tí eg var so kedd og græt alla tíðina, sigur Shaila.

Hon minnst tó, at hon spurdi foreldrini »halda tit onkur fer at drepa meg?«.

Fyri mong tykist ein líknandi mynd og ein deyðshóttan her í Føroyum, sum vánaligt skemt, men fyri Shailu og familjuna var als einki stuttligt við hesum.

– Hatta er tað ringasta sum er hent fyri meg í skúlanum. Eg verið ofta happað, men handan myndin var nokso vemmilig, sigur Shaila.

MYNDIR: PRIVAT

Dagurin fór í vaskið

Shaila, mamman Nanna og familjan annars skuldi hittast í Havn hendan dagin, og ætlanin var, at tey skuldu út at hugna sær. Men tá dóttirin trein í land á Gomlurætt broyttist huglagið hendan annars so hugnaliga dag.

– Eg má siga sum er, at eg varð rættiliga illa við. Eg haldi eg var ill, óð, kedd og alt møguligt annað tann dagin, sigur Nanna.

Fyri familjuna av Sandoynni var hetta ein keðiligur dagur. Shaila græt meginpartin av degnum, Nanna royndi at tosa við vinfólk og skúlan fyri at fáa okkurt forstáilsi fyri hví slíkt hendir, men einki hjálpti.

Tað eru nú góðir 14 dagar síðani hendingina, men enn er Shaila ikki farin aftur í skúla.

– Vit vita ikki hvat næsta stigið er enn, greiður Nanna frá.

Fyri Shailu er tað at flyta skúla ikki ein møguleiki.

– Eg vil bara hetta skal steðga og at eg kann blíva ein partur av flokkinum, sigur hon.

Løgreglan er komin í leikin

Sum vera man hava fingrar verið peikaðir í almenna rúminum, síðan hendingin hjá Shailu kom fram í miðlunum. Hvar er skúlin í øllum hesum, og hvussu kann slíkt henda ferð eftir ferð?

Men summir partar av skúlanum hava roynt at hjálpt Shailu. Serliga flokslærarin og heilsuhjálparin á skúlanum hava verið um hana.

– Tey hava roynt at tosa við meg og tosa við flokkin, og roynt at fáa tað at steðga, greiður Shaila frá.

»Eg vil bara hetta skal steðga og at eg kann blíva ein partur av flokkinum«

– Vit vita ikki hvør tað er. Sjálvandi hava vit okkara mistankar, men vit vilja ikki peika fingrar, tí vandi er fyri, at onkur ósekur verður ákærdur, sigur Nanna

Nú er løgreglan komin í leikin, og støðan verður tikin í størsta álvara á Meginskúlanum á Sandi.

Tá unga kvinnan greiður frá hvussu gerandisdagurin hjá henni er, ljóðar tað ikki sørt ótespiligt.

– Tað er ikki stuttligt at ganga í skúla. Øll happað so illa og eingin er góður við hvønn annan. Uttan tey, sum eru í familju, sigur Shaila.

Flokkurin er harður við hana, og Shaila kennir tað sum, at tað mest av øllum er hon, sum er fyri happing.

– Onkuntíð síggi eg, at onkur hevur skrivað eitt bræv, og so fer tað víðari til allan flokkin. Og so síggi eg tað er um meg. Har stendur oftast eg eri feit, grísur, ljót, býtt og sovorðið, sigur Shaila.

Fyllur 15 ár sunnudagin

Shaila gongur í 8. flokki og dagarnir sum barn eru við at vera taldir. Nú nærkast hon 15 ára aldrinum – næsti føðingardagurin er sunnudagin 4. oktober.

Men júst hvussu dagurin skal hátíðarhaldast vita tey enn ikki.

– Vit fara ivaleyst at halda okkurt, men hvør skal vera har vita vit ikki, sigur Nanna.

Hini árinu hava genturnar í flokkinum vitja Shailu á føðingardegnum, men nú er støðan nakað øðrvísi enn hon hevur verið.

Ein spurningur, sum mong sita við, tá tey hoyra um líknandi hendingar er – hvar eru foreldrini hjá happarunum? Nanna hevur tosað við fleiri foreldur, men tað tykist ikki hjálpa.

– Tað tykist sum, at gerandisdagurin hjá Shailu verður verri hvørjaferð vit hava roynt at sagt frá, sigur Nanna.

Tá hendingin kom fram varð sagt av Meginskúlanum, at tað ikki var greitt hvør hevði framt herverkið og skrivað deyðshóttanina til Shailu. Og soleiðis er tað, sambært Nannu.

– Vit vita ikki hvør tað er. Sjálvandi hava vit okkara mistankar, men vit vilja ikki peika fingrar, tí vandi er fyri, at onkur ósekur verður ákærdur, sigur Nanna.

Shaila veit heldur ikki hvør tað er ella hví tað hendi júst hendan dagin.

– Eg veit ikki, ofta haldi eg tað eru fleiri í flokkinum, sum gera tað, sigur hon.

Í aðrari grein her í temasiðunum síggja vit søguna um ungdómsárinu hjá Niels Una Dam. Hann visur á, at tað eftir hansara tykki var rætt av honum, at skifta skúla. Men tað vilja Nanna, maður hennara og Shaila ikki.

– Vit hava spurt Shailu hvat hon vil hava hetta skal enda við. Hon vil ikki skifta skúla, hon vil bara passa inn. Og tað er okkurt galið við einum samfelagið, tá ið tað ikki er rúm fyri okkum øllum. Eg kann ikki góðtaka, at Shaila skal skræðast upp við rót, tá onkur annar er trupulleikin, sigur Nanna at enda.

Løgreglan og skúlaleiðslan taka hetta málið í størsta álvara, og í skrivandi stund er SSP samstarvið á málinum. Nær Shaila fer aftur í skúla er enn ikki greitt.